

322.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1924 r.

w przedmiocie zmian niektórych kwot pieniężnych w ustawie o sądach przemysłowych i w ustawie zawierającej ordynację dla rozjemców, obowiązujących na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 1, 7 i 9 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. W niemieckiej ustawie o sądach przemysłowych z dn. 29 lipca 1890 r. (Dz. U. Rz. str. 249), która obowiązuje na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego w brzmieniu ustalonym ustawą z dn. 21 stycznia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 13 poz. 75), a w górnośląskiej części województwa śląskiego w brzmieniu nadanym jej rozporządzeniem z dnia 12 maja i 29 października 1920 r. (Dz. U. Rz. str. 958 i 1843) i ustawą z dn. 14 stycznia 1922 r. (Dz. U. Rz. cz. 1 str. 155) wprowadza się następujące zmiany:

a) w § 58, w ustępie 2, zdaniu pierwszym zamiast dotychczasowej skali wartości i wysokości opłat wstawia się skalę następującą:

„do 20 złotych włącznie 1.00 złoty
ponad 20 złotych do 50 złotych włącznie 1.50 złotych
ponad 50 złotych do 100 złotych włącznie 3.00 złote;”

b) w § 58, ustępie 2, zdaniu drugim zamieszczoną w pierwotnym tekście ustawy kwotę „sto marek”, zastępuje się kwotą: „sto złotych”, a kwotę „trzy marki” kwotą „trzy złote”;

c) w § 58, ustępie 2, zdaniu trzecim zamieszczoną w pierwotnym tekście ustawy kwotę „trzydzieści marek”, zastępuje się kwotą „trzydzieści złotych”.

§ 2. Ustawa z dn. 29 marca 1879 r. zawierająca ordynację dla rozjemców (Zb. U. Pr. str. 321), która obowiązuje na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego w brzmieniu ustalonym ustawą z dn. 21 stycznia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 13 poz. 75) i rozporządzeniem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 71, poz. 485), a w górnośląskiej części województwa śląskiego w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dn. 6 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 110 poz. 1011) ulega następującej zmianie:

„w § 43, zdaniu 2 zamieszczone w pierwotnym tekście kwoty „dwadzieścia pięć fenigów” i „dziesięć fenigów” zastępuje się kwotami „0,25 złotego” i „0,10 złotego”.

§ 3. Aż do czasu wprowadzenia złotych jako środka płatniczego należy co do sposobu uiszczania opłat obliczonych w złotych, w markach polskich, co do przerahowywania wartości przedmiotu, służącego

za podstawę wymiaru opłaty oznaczonego w markach polskich, na złote, co do uwzględniania zaliczek, jakoteż co do przeliczania opłat, których wymiaru dokonano przed wejściem w życie tego rozporządzenia, stosować przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 28 lutego 1924 r. o zastosowaniu złotego do kosztów i opłat sądowych w województwach: poznańskim i pomorskim (Dz. U. R. P. № 19 poz. 187).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

323.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1924 r.

w przedmiocie dodatków drożyznianych do rent ubezpieczenia inwalidów, z powodu starości i dla rodzin po ubezpieczonych, zapewnionych obowiązującą w b. dzielnicy pruskiej ordynacją ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r.

Na mocy art. 5 ustawy z dn. 24 lutego 1922 r. w przedmiocie dalszych dodatków drożyznianych do rent ubezpieczeniowych inwalidów, z powodu starości i dla rodzin po ubezpieczonych, zapewnionych ordynacją ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej z dn. 19 lipca 1911 r. (Dz. U. R. N. str. 509 i Dz. U. R. P. z r. 1921 r. № 31 poz. 180) — (Dz. U. R. P. № 15, poz. 135) zarządza się co następuje:

§ 1. Dodatki drożyzniane, przyznane ustawą z dn. 24 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 15, poz. 135) w przedmiocie dalszych dodatków drożyznianych do rent ubezpieczeniowych inwalidów, z powodu starości i dla rodzin po ubezpieczonych, zapewnionych ordynacją ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej z dn. 19 lipca 1911 r. (Dz. U. R. N. str. 509 i Dz. U. R. P. z r. 1921 r. № 31 poz. 180) będą począwszy od 1 maja 1924 r. wymierzone w ten sposób, iżby suma miesięcznego dodatku drożyznianego łącznie z rentą (oraz z dodatkiem na dzieci i dopłatą Państwa) stanowiła taką sumę pełnych franków złotych (bez centimów), jaką sumę pełnych marek (bez fenigów) wynosi renta (wraz z dodatkiem na dzieci i dopłatą Państwa) w myśl obowiązujących przepisów ustawowych.

§ 2. Zlecenia wypłaty dla urzędów pocztowych wystawiane będą we frankach złotych, wypłata zaś świadczeń dokonywana będzie w markach polskich podług kursu franka złotego obowiązującego w dniu

dziesiątym miesiąca poprzedzającego miesiąc płatności renty w myśl art. 3 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

§ 3. Wysokość udziału Państwa ustala się przy rozrachunku na podstawie §§ 1404 i 1405 ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej, obowiązującej w b. dzielnicy pruskiej, w ten sposób we frankach złotych, że sumę kwot wyrażonych w markach polskich w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 121 poz. 976) dzieli się przez przeciętny kurs franka złotego za miesiąc, w którym wypłata świadczenia nastąpiła.

§ 4. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 26 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 121 poz. 976) z wyjątkiem § 2 tegoż rozporządzenia.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Pracy
i Opieki Społecznej *G. Simon*

324.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1924 r.

w przedmiocie podwyższenia dodatków drożyznianych do rent pobieranych na podstawie ustaw o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 16 i 17 ustawy z dnia 2 lipca 1921 r., wprowadzającej dodatki drożyzniane do rent ustalonych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie oraz zmieniającej niektóre postanowienia tych ustaw (Dz. U. R. P. № 64, poz. 398) oraz art. 2 ustawy z 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia ministerstwa b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 30, poz. 247), zarządza się co następuje:

§ 1. Uszkodzonym, którzy w myśl ustawy z dnia 2 lipca 1921 r., wprowadzającej dodatki drożyzniane do rent, ustalonych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie, oraz zmieniającej niektóre postanowienia tych ustaw (Dz. U. R. P. № 64, poz. 398), pobierają dodatki drożyzniane, przyznaje

się od dnia 1 kwietnia 1924 r. dodatki drożyzniane w miejsce pobieranych dotychczas w wysokości różnicy pomiędzy rentą pobieraną na podstawie ustaw obowiązujących w chwili wypadku, a kwotą, jaką osoba uprawniona pobierałaby tytułem renty w myśl §§ 559—563 obowiązującej w b. dzielnicy pruskiej ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r., gdyby rentę obliczono od kwoty 360 franków złotych uważanej już za rezultat zastosowania § 563 ust. II, względnie § 939 cytowanej ordynacji.

§ 2. Zlecenia wypłaty dla urzędów pocztowych wystawiane będą we frankach złotych, wypłata zaś świadczeń dokonywana będzie w markach polskich podług kursu franka złotego, obowiązującego w dniu dziesiątym miesiąca poprzedzającego miesiąc płatności renty, w myśl art. 3 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

§ 3. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy prawne, wydane poprzednio w przedmiocie dodatków drożyznianych na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 64, poz. 398).

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Pracy
i Opieki Społecznej: *G. Simon*

325.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1924 r.

w przedmiocie zmiany okręgów probierczych: lwowskiego i krakowskiego.

Na zasadzie art. 15 i 18 dekretu z dn. 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. P. K. P. № 1 poz. 1) i art. 1 ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 70 poz. 470) i zgodnie z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 5 sierpnia 1921 r. o organizacji i zakresie działania urzędów probierczych (Dz. U. R. P. № 69 poz. 457) zarządza się co następuje:

§ 1. Wydziela się z krakowskiego okręgu probierczego powiaty polityczne: brzozowski, jarosław-